

Çocuk ve Minyatür At

Jane MEADOW

Çocuk ve Minyatür At

Jane MEADOW

Felix büyük kırmızı bir ahır ve küçük beyaz bir çiti olan bir çiftlikte yaşıyordu. Bir sabah onu bir sürpriz bekliyordu. Ahırda, Felix'in belinden daha yüksek olmayan bir minyatür at duruyordu. Atın kestane kahverengi bir tüyü, krem rengi bir yelesi ve yuvarlak pirinç bir etiketi olan kırmızı bir başlığı vardı. Etiketle 'Button' yazıyordu. Felix aralıklı dişleriyle gülümsedi. 'Küçük bir at! Bu çok kolay olacak!'

Felix yeşil kova şapkasını giyip ahıra koştu. Button büyük koyu gözlerini kırptı ve yumuşak bir kısneme sesi çıkardı. 'Merhaba Button,' dedi Felix. 'Çok eğleneceğiz!' Bir kovayı temiz suyla doldurdu ve Button'a bir avuç saman verdi. Button onu hızla yedi, sonra yeri eşeledi. 'Canı sıkılmış olmalı,' diye düşündü Felix. 'Sevgi bunu düzeltir.'

Felix Button'a sarıldı ve tüylü burnunu fırçaladı. Ama Button hareketsiz durmak istemiyordu. Ahırının etrafında daireler çizerek tırıs gitti ve krem rengi kuyruğunu salladı. 'Yavaş, küçük adam,' diye güldü Felix. 'Enerji dolusun!' Button Felix'in göğüs cebini dürttü ve yeniden kişnedi. Felix anlamadı. Küçük bir atın sakın ve sessiz olacağını sanmıştı. Button küçüktü ama hiç de uykulu değildi.

Ertesi gün Felix Button'u içeride tutmaya çalıştı. 'Çok küçüksün,' dedi. 'Bütün gün dinlenebilirsin.' Ama Button küçük toynaklarını yere vurdu ve ahır kapısına doğru itti. Dışarı çıkmak istiyordu. Felix kapıyı açtı ve Button güneşli çayıra tırıs gitti. Topuklarını havaya kaldırdı ve mutlu daireler çizerek koştu. Felix gülerek peşinden koştu. 'Tamam, tamam! Hareket etmeyi seviyorsun!'

Button kořtu da kořtu. řahlandı, oynadı ve yumuřak çimlerde yuvarlandı. Felix çitin üřüne oturup izledi. Bir süre sonra Button geri geldi, nefes nefese ama mutlu görünüyordu. 'Buna ihtiyacın vardı,' dedi Felix. Button'a serin bir içecek verdi. Button Felix'in omzuna burnunu sürttü. Felix, Button'un sadece bir oyuncak olmadığını görmeye başladı. O, gerçekte ihtiyaçları olan gerçekte bir attı.

Ertesi sabah Button yine kapıda bekliyordu. Felix ne yapacağını biliyordu. Button'u çayıra götürdü ve koşmasına izin verdi. Ama Felix gitmeye başlayınca Button yüksek sesle kişnedi. Çite doğru tırıs gitti ve büyük, üzgün gözlerle Felix'e baktı. 'Yalnız kalmak istemiyorsun,' dedi Felix. Bu yüzden Felix kaldı. Çimlere oturdu ve Button'a hikâyeler anlattı. Button kulakları öne dönük dinledi.

Felix çayıra bir top getirdi. Topu yuvarladı ve Button peşinden koştu. İkisi de yorulana kadar oynadılar. Felix, Button'un arkadaşları olduğunda daha mutlu görüldüğünü fark etti. 'Bir arkadaşına ihtiyacın var,' dedi Felix. 'Ben senin arkadaşın olabilirim.' Button Felix'in kolunu nazikçe kemirdi. Felix güldü. 'Hey! O benim gömleğim!' Button'un kulaklarının arkasını kaşıdı.

Bir gün Felix'in annesi, 'Button'un kontrol edilmesi gerekiyor. Dr. Mira geliyor,' dedi. Felix tedirgin oldu. 'Button iyi olacak mı?' diye sordu. Annesi gülümsedi. 'Dr. Mira onu sağlıklı tutmamıza yardım edecek.' Kısa süre sonra gümüş tutamları olan uzun boylu bir kadın geldi. Deniz mavisi iş kıyafeti ve beyaz bir önlük giyiyordu. Boynunda bir stetoskop asılıydı. 'Merhaba Felix,' dedi. 'Ben Dr. Mira.'

Dr. Mira Button'un yanına diz çöktü. Stetoskopla kalbini dinledi. Button hiç kıpırdamadan durdu. 'Aferin oğlum,' dedi. Sonra toynaklarını ve dişlerini kontrol etti. Felix dikkatle izledi. 'Sağlıklı mı?' diye sordu Felix. Dr. Mira gülümsedi. 'Biraz tumbul,' dedi. 'Minyatür atlar egzersiz yapmazlarsa fazla yuvarlak olabilir.' Felix'in gözleri kocaman açıldı. 'Ben onu sadece sevimli sanmıştım!'

Dr. Mira Felix'e Button'un yemini nasıl ölçeceğini gösterdi. 'Tam doğru miktara ihtiyacı var,' dedi. 'Ne çok fazla, ne çok az.' Ayrıca Felix'e Button'un toynaklarında taş olup olmadığını nasıl kontrol edeceğini gösterdi. 'Ve her gün koşması gerekiyor,' dedi. 'Küçük bir atın da hareket etmesi gerekir.' Felix başını salladı. Her şeyi küçük bir panoya yazdı. 'Ona çok iyi bakacağım,' diye söz verdi.

Felix bir plan yaptı. Her sabah Button'u çayırda koşması için dışarı çıkarıyordu. Her öğleden sonra Button'un tüylerini parlayana kadar fırçalıyordu. Button'a temiz su ve doğru miktarda saman veriyordu. Hatta ahırını temizlemeyi oyun haline getirdi. Button her yerde Felix'i takip ediyordu. 'Sen benim en iyi yardımcımsın,' dedi Felix ona. Button anlamış gibi kişnedi.

Felix ayrıca Button'un ruh halini izlemeyi öğrendi. Button kulaklarını geriye yatırdığında, Felix onun huysuz olduğunu anlıyordu. Button başını Felix'in omzuna koyduğunda, Felix onun mutlu olduğunu anlıyordu. 'Sen benim arkadaşısın,' diye fısıldadı Felix. Button yanağına burnunu sürttü. Felix gurur duydu. Button'a bakmanın sadece sarılmak olmadığını öğrenmişti. Dikkat etmek demekti.

Rüzgârlı bir gün Button huzursuz görünüyordu. Çitin yanında bir ileri bir geri tırıs gidiyordu. Felix, Dr. Mira'nın arkadaşlık hakkında söylediklerini hatırladı. 'Bir arkadaşına ihtiyacın var,' dedi Felix. Dışarıya yumuşak bir radyo getirdi ve sesini kısık açtı. Button başını yana eğip dinledi. Sonra rahatladı. Felix yanına oturdu. 'Seninle kalacağım,' dedi. Button ona yaslandı. Birlikte bulutları izlediler.

Dr. Mira başka bir kontrol için geri geldi. Button'u görünce gülümsedi. 'Güçlü görünüyor!' dedi. Toynaklarını ve kilosunu kontrol etti. 'Felix, harika bir iş çıkarmışsın. Button sağlıklı ve mutlu.' Felix parladı. 'Egzersize ve arkadaşla ihtiyacı var,' dedi Felix. 'Ve kontrollere de.' Dr. Mira başını salladı. 'Çok şey öğrenmişsin.' Button bir ödül umuduyla Felix'in cebine burnunu sürttü.

Felix Button'a küçük bir havuç verdi. 'Sen iyi bir küçük atsin,' dedi. Button onu mutlulukla çıkırdattı. Felix, küçük Button'un kolay olacağına inandığı günleri düşündü. Şimdi küçük hayvanların bile büyük ihtiyaçları olduğunu biliyordu. 'Ama benim olman çok güzel,' dedi Felix. Button yumuşakça kişnedi. Birlikte çayıra yürüdüler, bir başka koşma ve oyun gününe hazırdılar.

O akşam Felix çitin üstüne oturup Button'un otlamasını izledi. Güneş ahırın arkasında batıyor, gökyüzünü pembe ve altın rengine boyuyordu. Felix aralıklı dişleriyle gülümsedi. 'Küçüksün,' dedi, 'ama ihtiyaçların büyük. Dostluğumuz da öyle.' Button başını kaldırıp kişnedi. Felix her zaman birbirlerine bakacaklarını biliyordu. Bu dünyadaki en güzel duyguydu.